

Pictură de Băican Iuliana, cl. a IV-a, Șaru Dornei

Bucuria Învierii

Sărbătoarea Învierii Mântuitorului Iisus Hristos este, așa cum știm și simțim cu toții, cea mai mare, mai importantă, mai strălucită din timpul anului. E numită și Paște (*trecere*) prin comparație cu Paștele iudaic, care prefigura pe cel creștin. Dacă cel vechi aducea aminte de scăparea poporului evreu din robia egipteană și trecerea acestuia prin Marea Roșie spre „pământul făgăduinței” sub îndrumarea proorocului Moise, Paștele creștin se referă la Învierea lui Hristos, prin care noi toți suntem izbăviți din robia păcatului și a morții („*cu moartea pe moarte călcând*”), făcându-ni-se liberă calea de a trece spre adevăratul pământ al făgăduinței, Împărăția lui Dumnezeu, împărăția vieții („și

celor din morminte viață dăruindu-le”). Cât de frumos cântă creștinii ortodocși acum „*că din moarte la viață și de pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi!*”!

Creștinii știu că Învierea e încununarea întregii vieți pline de jertfă a lui Hristos, de la nașterea în peștera din Betleem și înfășurarea în iesle și până la suferințele care au culminat cu moartea pe Cruce. Ea e biruință și odihnă. E odihna pe care o descriu profetic cuvintele referitoare la creație: „S-a odihnit Dumnezeu de toate lucrurile Sale”. Astfel, prin Învierea Lui Iisus Hristos, Sabatul (ziua odihnei) s-a schimbat, Duminica este ziua Învierii și participarea noastră la Sfânta Liturghie (jertfa lui Hristos cel Răstignit și Înviat).

Bucuria învierii ne-o vestește Sfânta Evanghelie care se citește în zorii zilei Duminicii, fie așa cum au vestit-o îngerii femeilor mironosițe, fie înfățișând arătările lui Hristos către ucenicii Săi, ca dovezi ale Învierii Sale. De aceea Biserica cântă și ne cheamă cu negrăită bucurie, imediat după citirea ei: „Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus...”.

Și cu aceeași bucurie, cuvintele chemării se rostesc aidoma la fiecare Sfântă Liturghie, în taină, atunci când Sfântul Trup al lui Hristos se așează în potir, pentru ca, unit cu Sângele Lui, să se ofere hrană de viață veșnică credincioșilor care se împărtășesc; ca să se arate că ne împărtășim cu Hristos Jertfit și Înviat, Izvorul bucuriei. Astfel, *orice Liturghie și mai ales orice împărtășire a noastră cu Hristos e Paște și prilej de bucurie, pentru că odată cu Învierea Lui se petrece învierea noastră, împlinirea noastră de viață în Hristos*. Și cum Învierea, ca biruință și odihnă, urmează Jertfei, așa și în viața noastră, trebuie să urmeze unei jertfe, înțeleasă în pregătirea noastră pentru Sfânta Împărtășanie cu post, rugăciune, Spovedanie și toată fapta bună și mai ales prin ferirea de orice lucru rău, știind

că păcatul, de orice fel, înseamnă moarte. Numai așa ne ridicăm, numai așa înviem, numai astfel suntem învredniciți să ne bucurăm.

Bucuria Învierii nu e așadar doar pentru o singură dată în an. Ea e în fiecare Duminică mai aproape, e cu fiecare Împărtășanie mai profundă, e prin ridicarea de la orice rău mai curată.

„*Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a Învierii. Și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L lauzim zicând: Bucurați-vă!*”

Preot Gabriel Anchin, Suceava

